

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

2. Et ad Definitionem Innocentij III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

enim est responsum juris, aliud Dogma ac Decretum fidei : hoc totam Ecclesiam respicit, & quidem cum imperio ad omnes fideles directo, quo obligantur sub pœna hæreseos & anathematis illud recipere, nec aliter credere : id nunquam Cœlestinus fecit, imò neque Innocentius, qui Cœlestinum corrigit : *Credimus*, inquit, *aliter respondendum*. Sunt hæc verba definientis, & non potius disputantis ? sed parcendum Maimburgo solius historiæ gnaro, Theologiae verò, Canonumque rudi, quod ex omnibus ferè illius operibus elucet; nihil enim infelicius, cum Theologum agit, Jurisveperitum, & alieno calceo incedit, cadenti, quam eunti similior. Pudet me immorari tam absurdis.

II. *Opponit*. 7. Refert Cæsarius, Innocentium III. jam Pontificem solemnem Definitionem ex consilio sacri Cardinalium Senatûs, ad eoque ex Cathedra edidisse, quæ omninò fidei adversatur, & ab ipso postea Innocentio improbata est. Res sic habuit : Monachus quidam se Sacerdotem finxerat, ac quotidie sacris operabatur. Tactus poenitentia sacrilegium in Confessione Abbati exponit. Is jubet deinceps sacrificio abstinere. At Monachus pergere, veritus, ne ab alijs notaretur. Abbas animi incertus, cum & timeret arcana confessionis retegere, nec sacrilegium ferre posset quotidie oculis expositum, rem ad Capitulum generale defert suppresso nomine. Capitulum ad Pontificem Romanum, hic ad Cardinalium Senatum, ex cujus consilio : *scripsit*, inquit, *Cæsarius* (a) *sequenti anno Capitulo, quod fuerat à se determinatum, & à Cardinalibus approbatum in hæc verba : Ego dico in tali articulo esse prodendum, quia talis Confessio non est Confessio, sed Blasphemia, nec debet Confessor Blasphemiam tantam ac insaniam celare. At verò in Concilio Lateranensi, cui Innocentius præfuit, contrarium omnino definitur, ubi : Caveat Sacerdos, ne verbo vel signo, vel alio quovis modo prodatur aliquatenus peccatorem : & qui peccatum in poenitentiali judicio sibi detectum præsumpserit revelare, non solum à Sacerdotali officio deponendum decernimus, verum etiam ad agendam perpetuam poenitentiam in arctum Monasterium detrudendum. En Innocentium contraria decernentem ! semel in Senatu Cardinalium Ecclesiam Romanam repræsentante, semel in Concilio Generali : hic verum, illic falsum decernit ; ergo Pontifex in Concilio Generali erroris expertus est : extra falli potest.*

(a) Cæsar. lib. 3. cap. 22.

Resp.

Resp. Tota hæc narratio Cæsarij auctoritate nititur: quàm fragilem basin tantæ moli ferendæ! quis enim nescit, multa à Cæsario narrari fabulis simillima? & quæ ipse profitetur, aliorum tantùm narratione accepta? ergo æquum Maimburgo videbitur, totam retrò ab Irenæo antiquitatem, tot Patres, tot Concilia Oecumenica falsi arguere unius Cæsarij testimonio? præsertim cum is audita, non visa narret, imò ne ab ullo quidem scriptore consignata, nec inter epistolas Innocentij reperta; & mirum est, rem tantam omnium silentio premi. Si post Innocentij Decretum Lateranense Concilium contrarium tanquàm fidei dogma definiuit, ut ait Maimburgus; ergo Cæsarius hæreticus est, qui non obstante Concilij definitione se Innocentij sententiæ adherere profiterur: quam ergo fidem Cæsario adhibebimus perfidiæ & hæresis reo? Dicam ergo errasse Cæsarium, quippe aliena, incomperta, inaudita ac incredibilia narrantem. Quod si absurdum Maimburgo videbitur, Cæsarium in mero factio, historiæque errasse, in qua tam multi, præstantesque errarunt; quantò absurdus erit, in rebus ad fidem, æternamque salutem spectantibus errasse, aut errare Pontificem, errare Magistrum, Pastoremque Ecclesiæ, errasse Cathedram veritatis, errasse Patres, errasse Concilia, errasse Ecclesiam Gallicanam, omnesque Ecclesiæ scholas, quæ Romano Pontifici tanto consensu infallibilitatem tredecim & ultra sæculorum decursu attribuere? Quantò minori dispendio errasse, deceptumque Cæsarium esse dicemus, quàm istos omnes? Sed demum vera esse à Cæsario narrata, nihil adhuc obstant veritati. Quando enim Innocentius Cisterciensi Capitulo scripsit, nihil definiuit, nec præcepit pro fidei dogmate habendum, nec contrariam sententiam doceri prohibuit, cæciditque anathemate, in quo solo casu, qui proprius Pontificis est, convenitque Magistro Ecclesiæ, infallibilem esse dicimus.

III. *Opponit 3.* Exemplum Johannis PP. qui nihil non egit, ut opinio in Ecclesia reciperetur, quam animo suo imprefferat, animas vid. justorum non admitti post mortem ad Visionem Beaticam, ante Resurrectionem corporum. Hanc enim sententiam & in publicis & in privatis congressibus, imò & è suggestu docuit, omnemque lapidem movit, ut eam Universitati Parisiensi per-